

Küstüm Mimoszaya

— **nur** · 28 Ocak 2015

KÜSTÜM MİMOZA/YA

Gurbet ;...../Güneş/in gri t(o)rbanda arta kalan sis ,
Yağdırır yağmurları kül-kül kara bulutlar .
Düşlerimde haloween cadılarının korkunç gözleri vardı .
Gurbet sen bende hep sistin ve korkunç geceydin ne/den ?
İklimler melankolik, havada özlemler sıra hasretiyle açık gişe oynuyor .
Küstüm mimozaya neden burda hiç açmadı/ki ?
Ben burda hep kış kaldım ..
Yâr senden vazgeçtim ,

Aslan burcuyum dedim, yalnızlık 'şîârım dedim anlamadın
Kartallar yalnız uçar dedim sen anlamadın

Sayki gündüzden vazgeçtim ,geceye esir düştüm
Sayki sarıldım yerdeki ıslak bir kozaya ,
Başımı yasladığım o "naif tenden vazgeçtim
Yâr sende hep kıştım yalnızlığıma nüks ederdi aynalar
Ben sende hep yazdım
Sen bakmadın ,
Gözlerimdeki nemi hicranı hiç görmedin
Yada görmemezlikten geldin
Yüreğimde yığınla boncuk boncuk kar vardı
Sen görmedin/ki
Büyürdü boynu bükük güneşe hasret kardelenler
Hiç yüreğime bakmadın/ki.
Kurudu dallarım küflendi çoktan çürüdü
İstemem artık çıkmasın torbadan güneş ..
Küstüm mimozaya küstüm neden burda hiç açmadı ki ?
Ben hep kış kaldım .

Gecedeki yıldızlar yıkardı gözyaşlarımı
Sen hiç bakmadın gözlerime kördün
Ben sende hep kıştım sen/se hep yazdın
Kahırlardı dilimde hece -hece karanlığa esir gecemde

Buzdan üç harfli korkular düşerdi yastığıma
Sen hep kordun ben ayazdım
Tipi kar yağardı üzerime kimse görmezdi
Satın almıştın al yazmamı
Takılmıştı vuslatım birkere , al yazmamdaki O'dikenli güllere
Küstüm mimozaya neden burda hiç açmadı ki
Ben hep kış kaldım/

nurcan. nurcihan erdogan